

ψυχῆς Σου κουφισθέντες ἀποτίνουσι τὰ ἑλέη Σου σήμερον διὰ
προσευχῶν καὶ εὐλαβῶς Σ' ἀποχαιρετίζουσι γέροντες, χῆραι, καὶ
ὄρφανά, τοῦ Θεοῦ οἱ ἐπίγειοι οὗτοι ἀντιπρόσωποι. Ἡ ζωὴ Σου
ἦτο ἀγνὸν μυστήριον ἀθωότητος, διὰ τοῦτο Σὲ ἀπῆτησαν οἱ
Οὐρανοί.

Μὴ τὴν κλαίωμεν πλέον.

... La mort n' est pas ce que la foule en pense
C' est l' instant ou notre âme obtient notre récompense,

Où le fils exilé rentre au sein paternel.

Quand nous penchons près d' elle une oreille inquiète

La voix du trépassé, que nous croyons muette,

A commencé l' hymne éternel!

ΣΕΒΑΣΤΗ Ν. ΚΑΛΛΙΣΠΕΡΗ

ΚΑΡΔΙΑ ΠΕΤΡΙΝΗ

Ὅσα τραγούδια ἐρωτικά
Τραγούδησ' ἄλλοτε γιὰ σένα
Μοῦ τῶπες τώρα μυστικά
Πῶς ὄλα πήγανε χαμένα.

Τὸ ξέρω, ἄπονη ξανθή,
Ὅτι τοῦ κάκου ὑποφέρω,
Κι' ὅτι ἡ καρδιά σου μ' ἀπωθεῖ. . . .
Τὸ ξέρω αὐτὸ κι' ἀκόμα ξέρω

Πῶς κάθε αἴσθημα καλὸ
Σὲ βρίσκει ἀδιάφορη καὶ ξένη
Σ' ἂν ἥλιος ποῦ φωτᾶει τυφλό,
Σ' ἂν ἥλιος ποῦ νεκρὸ θερμαίνει.

Ἰανουάριος 1891.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΓΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ